

ת"פ 22718/01/14 - המאשימה - מדינת ישראל נגד נ א

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 22718-01-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' א ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישאר אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
משטרת ישראל תביעות רמלה ע"י עוה"ד
נטליה אוסטרובסקי

נגד
הנאשם
1.נ א ע"י עוה"ד דורון שטרן

גזר דין בעניינו של נאשם 1

1. כתב האישום כלל אישום אחד ובו שני נאשמים, אך מתאר שני אירועים נפרדים והעבירות שיוחסו לכל אחד מהם הן שונות ונפרדות. למעשה, לא יוחסה למי מהם עבירה משותפת כלשהי. לאחר שמיעת הראיות, כל אחד מהנאשמים הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. הטיעונים לעונש לגבי שני הנאשמים נשמעו במועדים שונים וגזר הדין של הנאשם שבפני אמור להינתן במועד מוקדם יותר מגזר הדין של האחר. לפיכך, בעת תיאור העובדות הרלבנטיות לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם שבפני השמטתי את העובדות שמקימות את העבירות שבהן הורשע הנאשם האחר.

2. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**).

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 9.3.2012 בשעה 15:15, או בסמוך לכך, בתחומי העיר רמלה, הגיע הנאשם לבית גרושתו (להלן: **גרושתו של הנאשם**), על מנת לאסוף את שני ילדיהם המשותפים על פי הסדרי הראייה שהיו נהוגים ביניהם. הנאשם לקח את בתו מהרכב שבו נהגה גרושתו, ולאחר מכן רץ לכיוון רכבו. אמה של גרושתו (להלן: **האם**), יצאה מתוך ביתה וביקשה מהנאשם למסור לה את הילדה על מנת להרגיעה. הנאשם תקף את האם בכך שנתן לה סטירה לפנים. בעקבות התקיפה, נגרמה לאם חבלה של ממש בדמות נפיחות באזור הלחי משמאל ורגישות מעל הקיר התחתון של ארובת העין. בעקבות המתואר לעיל הוזעקה למקום משטרה.

4. בא כוח המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו

עמוד 1

בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

5. בא כוח הנאשם הדגיש שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי קודם. כמו כן, הנאשם ובת אל הינם גרושים ונותק הקשר ביניהם וכיום הוא נשוי לאישה אחרת.

6. יש לציין שלאחר מתן הכרעת הדין, הנאשם ביקש שיופנה לשירות המבחן לקבל תסקיר לעניין העונש ואשר יבחן את האפשרות לביטול ההרשעה. משירות המבחן התקבלה הודעה לפיה הנאשם זומן לפגישה, לא הגיע אליה, ולאחר שיחה טלפונית עימו, מסר כי אינו מעוניין להגיע לפגישות עם שירות המבחן. לפיכך, ההגנה חזרה בה מבקשתה לבטל את ההרשעה.

7. ב"כ הנאשם הפנה ל-רע"פ 1374/13 **פלונית נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (26.2.13) (להלן: **פסק דין פלונית**), ואשר לטענתו מוביל למסקנה שניתן להסתפק בעונש של מאסר על תנאי בלבד.

8. הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירה שבוצעה על ידי הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל בצירוף קנס ו/או פיצוי למתלוננת. אינני מוצא צורך להביא דוגמאות מהפסיקה לגבי מדיניות הענישה הנוהגת לעניין העבירה שבוצעה ע"י הנאשם ונסיבות ביצועה, וזאת מאחר ולדעתי, די בפסק דין **פלונית** על מנת ללמוד על הגבול התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי. כמו כן, כפי שיובהר בהמשך, בכוונתי לאמץ את אותו גבול תחתון של המתחם.

9. בפסק דין **פלונית**, המבקשת הורשעה על יד בית המשפט השלום, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע של העבירות הבאות: היזק לרכוש במזיד, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים. מעובדות כתב האישום עולה כי המבקשת התקשרה אל בעלה לשעבר ואיימה עליו כי היא מתכוונת להגיע לביתה של בת זוגו במטרה "לעשות לה בלגן". עוד נטען בכתב האישום כי בצהרי אותו היום, כאשר הגיע בעלה לשעבר למקום עסקה של המבקשת, במטרה לאסוף את בנותיהם המשותפות, התפתח בין השניים ויכוח, שבמהלכו השליכה המבקשת נעל לעברו, חבטה ברכבו, קיללה את בת זוגו והכתה אותו באגרופיה. כתוצאה ממעשיה אלה, נגרם לו דימום באזור האף ונשברו משקפיו. בית משפט השלום, הטיל עליה 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים וקנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. המבקשת ערערה לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את כל טענותיה לעניין אחריותה לביצוע העבירות שצוינו לעיל. עם זאת, ערעורה לעניין גזר הדין התקבל, ההרשעה בוטלה וזאת לאור עברה הנקי ומורכבות היחסים שבינה לבין בעלה לשעבר. בקשת רשות ערעור שהגישה לבית המשפט העליון לעניין עצם אחריותה לביצוע העבירות, נדחתה.

10. המקרה של **פלונית** מאוד דומה למקרה שבפני. לנאשם שבפני אין רישום פלילי קודם ומדובר באירוע שבו היה אמור לאסוף את ילדיו מבית הוריה של גרושתו ואשר הסלים לאירוע התקיפה של אמה. כמו כן, יש לתת את הדעת גם לזמן שחלף מאז ביצוע העבירה שבה הורשע, למעלה מארבע וחצי שנים.

11. בנסיבות אלה הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

ב. הנאשם ישלם פיצוי לאם של גרושתו, עדת תביעה 4, בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.17 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיד.

12. בנסיבות המקרה שבפני, לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס כספי.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א חשוון תשע"ז, 22 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.